CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-2783/25 Judecătoria Bălți, sediul Fălești
4-25060386-03-4r-19082025 Judecător Lilia Trocin

D E C I Z I E
În numele Legii

27 noiembrie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Gașco Ivan declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 iulie 2025, prin care a fost admisă contestația lui Ciobanu Marin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558156 din 09.04.2025 și deciziei agentului constatator, întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 09 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Fălești, Russu Oleg, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558156, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Ciobanu Marin, pe faptul că, în perioada 2023-2024 a primit mijloace bănești de la partidul criminal „Șor”.

Prin decizia agentului constatator din 09.04.2025, în privința lui Ciobanu Marin s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25000 lei.

La data de 22.04.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare, Ciobanu Marin, le-a contestat, în motivarea

acesteia fiind invocat faptul că, nu recunoaște vina și nu este de acord cu procesul-verbal și Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Menționând că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut; a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus/ă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat atât pe ea cât și întreaga familie. În așa mod, ea a fost sancționat/ă potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art.441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional. Menționează că procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut.

Unul din elementele de bază ale procesului verbal este locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. De menționat faptul că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Menționând că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei. Nu este există nicio probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la mine. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura

cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe constatări subiective personale ale agentului constatator. La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47^1 Cod contravențional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenției.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor. Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 iulie 2025, s-a admis contestația depusă de Ciobanu Marin.

S-a anulat decizia de aplicare a pedepsei cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei, emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558156 din 09.04.2025, încheiat în privința lui Ciobanu Marin de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Russu Oleg, în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Procesul contravențional pornit în privința lui Ciobanu Marin conform art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, s-a încetat.

Exercitarea căilor de atac:

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Gașco Ivan, prin care a

solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea contestației.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 558156 din 09.04.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situația faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Recurentul consideră că, acțiunile contravenientului Ciobanu Marin corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravențional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional: procesul-verbal eu privire la contravenție seria/nr. MAI06 558156 din 09.04.2025; extras din fișierul Excel cu denumirea extras în urma măsurilor speciale de investigații; raport de analiză informațional-criminală din 07.02.2025; proces-verbal de consemnarea măsurii speciale de investigații din 09.12.2024; ordonanță privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024; ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024; încheiere privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 01.04.2025; proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 06.11.2024, ordonanță privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații din 22.10.2024; ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024; încheiere privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 22.10.2024; încheiere şi mandat privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din 01.04.2025. Astfel, acestea în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert săvârșirea contravenției de către contravenient.

În această ordine de idei, recurentul consideră că, agentului constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Într-o altă ordine de idei, recurentul a invocat faptul că, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare - efectuat de o persoană terță aşa cum a declarat în fața angajatului de poliție contestatarul - se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. În acest caz, intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional.

Mai invocă faptul că, reprezentantul agentului de constatare, din perspectiva normelor cu caracter anticorupţional, nu numai rezultatul material, ci şi

manifestarea voinței de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu sa concretizat, relevă existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate şi secret al votului.

Într-un mediu electoral, astfel de practici, chiar şi în stadii incipiente, reprezintă o amenințare la adresa integrității sistemului democratic. Acțiunea de a instala o aplicație bancară cu scopul de a facilita un eventual transfer reprezintă un semnal de alarmă, indicând o predispoziție de a transforma actul de vot într-un instrument de tranzacționare a intereselor materiale.

Astfel, în concluzie, recurentul a motivat că, indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită, şi această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale şi este demn de sancțiune.

Cât privește argumentele contravenientului Ciobanu Marin privind lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, recurentul le consideră ca fiind declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârşirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în speță contravenția consumându-se în momentul când Ciobanu Marin a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, cu ulterioara recepționare a mijloacelor bănești, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale din 20.10.2024.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Gașco Ivan, declarat împotriva hotărârii

Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 iulie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art.462 alin.(1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind

bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de admitere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a admis contestația lui Ciobanu Marin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558156 din 09.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. art. 441, 448, 456, 457-458, 460-463 Cod contravențional, corect ajungând la concluzia privind necesitatea admiterii contestației și încetării procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, deoarece nu există faptul contravenției.

În opinia Colegiului, examinând contestația înaintată de către Ciobanu Marin, instanța justificat a ajuns la concluzia de admitere a acesteia ca întemeiată, fiind verificată chestiunea cu privire la lipsa faptului contravenției ce i-a fost imputată.

Respectiv, instanța de judecată a determinat netemeinicia sancționării lui Ciobanu Marin în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, în raport cu suportul probator prezentat de către agentul constatator, ce nu a demonstrat incontestabil existența faptei contravenționale în acțiunile persoanei în a cărei privință a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, chestiune ce a fost întocmai soluționată de către instanța de judecată.

Conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Conform prevederilor art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se

identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (5) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (5) Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenționale.

Colegiul consideră neîntemeiat argumentele invocate de recurent referitor la examinarea superficială a cauzei de către instanța de judecată, or, agentul constatator în susținerea învinuirii formulate lui Ciobanu Marin în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558156 din 09.04.2025, nu a prezentat probe admisibile, concludente şi pertinente în corespundere cu prevederile art. 425 Cod contravențional, ce ar combate constatările instanței de fond cu privire la lipsa faptului contravenției ce a fost imputată lui Ciobanu Marin.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Colegiul constată, că de către agentul constatator nu au fost prezentate careva date obiective ce ar demonstra că Ciobanu Marin a comis fapta incriminată, în limitele învinuirii aduse de către agentul constatator, și anume „***primirea mijloacelor bănești***”, or în pofida faptului că în partea dispozitivă a contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, sunt enumerate mai multe acțiuni: *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune*, agentul constatator a reținut comiterea faptei contravenționale în următoarele circumstanțe, citez ”***persoana sus indicată între anii 2023-2024 a primit mijloace bănești de la partidul criminal Șor***”, nefiind identificat de către agentul constatator nici scopul în care ar fi fost primite mijloacele bănești nominalizate, fapt indispensabil, or, la caz, primirea/transmiterea de bani, servicii, privilegii sau avantaje, se face în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Probele prezentate de către agentul constatator, urmau să vină în confirmarea învinuirii formulate și în limitele formulate de către agentul constatator. La caz, probe pertinente, concludente și utile care să servească la constatarea existenței contravenției, nu au fost administrate, motiv din care instanța de fond, corect a ajuns la concluzia că: *în absența unor probe pertinente și concludente, administrate conform Codului contravențional elucidate supra, contestatarului i-a fost încălcat grav dreptul la un proces echitabil, singurul remediu fiind desființarea actului procedural, implicit decizia de sancţionare pe motiv că nu s-a probat* ***faptul primirii banilor****. Or, în învinuire nimic nu se indică despre pretindere/acceptare de bunuri, iar instanța este obligată să judece cauza în limitele învinuirii formulate în procesul verbal cu privire la contravenție, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală.*

Potrivit art.47[1] alin.(1) Cod contravențional constituie contravenție – corupere electorala pasivă, adică pretinderea, acceptarea sau ***primirea***, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

La caz, Colegiul penal, consideră că absența probelor care ar susține învinuirea adusă contravenientului, decât procesul verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558156 din 09.04.2025, care a fost contestat în instanța de judecată, demonstrează faptul că agentul constatator a eșuat în executarea obligației sale de a prezenta destule probe, care ar convinge instanța despre existența faptei.

Colegiul penal reține, că însăși agentul constatator în cererea de recurs conștientizează lipsa probatoriului în confirmarea primirii de bani și indică, citez ” că, ***chiar dacă transferul de bani nu a avut loc***, actul de instalare a unei aplicații bancare - efectuat de o persoană terță așa cum a declarat în fața angajatului de poliție contestatarul - se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. În acest caz, intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional..”, axându-se pe aspecte de *pretindere*, care însă n-au fost aduse în învinuire făptuitorului.

Astfel, Colegiul penal conchide, că în cazul din speță, agentul constatator nu a acumulat careva probe pertinente şi concludente, din care să rezulte cu certitudine că contravenientul a comis fapta incriminată, și care să facă dovada veridicității situației de fapt, reținută de ultimul prin procesul-verbal cu privire la contravenție, astfel încât în favoarea contravenientului acționează principiul „*in dubio pro reo*”, care este un principiu complementar al prezumției nevinovăției.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul „*in dubio pro reo*” este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional şi, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Colegiul penal conchide, că odată ce agentul constatator nu a prezentat în şedinţa de judecată probe în susținerea învinuirii aduse contravenientului, procesul-verbal cu privire la contravenție, ca unica probă anexată la materialele cauzei, nu confirmă vinovăția contravenientului de comiterea contravenției incriminate.

Reieșind din cele relevate, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia primei instanțe în speța dedusă judecății de a anula decizia agentului constatator și a înceta procesul contravențional pornit în privința contravenientului Ciobanu Marin din lipsa faptului contravenției.

Se mai remarcă că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând

circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, iar hotărârea emisă a fost adoptată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În concluzie, Colegiul penal notează că nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Gașco Ivan și a menține hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 iulie 2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Gașco Ivan declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 iulie 2025, prin care a fost admisă contestația lui Ciobanu Marin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558156 din 09.04.2025 și deciziei agentului constatator, întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.